

Športni »daj — dam«

Res da smo letos doživeli tudi v naši občini novost, da se je gostinstvo začelo zanimati za šport, predvsem za rekreacijo, a zato še vedno nismo odprli poslovalnice »Daj — dam« v Mostah. Nasploh pa v čistem pomenu le še nimajo gostilne take zveze s športom, da bi jih dali kar v naslov.

»Daj-dam« pomeni, da v naši telesni kulturi počasi le prihajamo na ekonomsko osnovo: daj, pa ti bom dal še jaz. Najprej torej daj! Prva leta po osvoboditvi (več kot deset let) smo se šli: dam, če bo ravno nanoslo, pa še ti daj. — Za šport je bilo denarja dovolj, športniki so imeli tu in tam privilegije, pa če so kaj pokazali za vloženi denar ali ne.

Potem smo malo pritisnili na zavoro in kmalu zatem rekli: REFORMA. Tako nekako, kot pri tisti igri, ki jo zelo radi igramo ob dolgih zimskih večerih po smučanju in se ji reče: HIMALAJA. Ko namreč tisti, ki igro vodi, reče: Himalaja, vsi za-

— ko je glavni del športne sezone. Telovadnice so v Mostah 4 — 2 šolski in 2 v katerih so društva Partizana. Polje je sploh nima, da o drugih krajih ne govorimo. Toda tudi tu smo letos zastavili. Odobrena je gradnja dveh telovadnic, in sicer ene pri osn. šoli Polje (ki je že v delu) in druge pri osn. šoli Vide Pregarc, ta pa še čaka na lopate). Seveda to še zdaleč ne bo dovolj za vse potrebe. Nujna bo čimprej zgraditi tako v Sostrem kot tudi v Mostah še po eno večjo športno dvorano, ki bo na razpolago vsem športnikom, ne le šolarjem. Takrat bo šele možno, da bodo klubi včlanili vsaj polovico vseh, ki žele vaditi pri njih. Kot se nekaj sliši, bodo tako dvorano v zahodnem delu občine v kratkem začeli graditi in — kot se nič ne sliši —, je v zahodnem delu še dolgo ne bo. Škoda! (Nekaj gre seveda pri tem na račun tiste zgodbe o stolih.)

Sicer pa, dobili smo novo, krasno kapališče na Kodeljevem, v kratkem bo v njegovem sklopu še avtomatsko kegljišče, dobivamo tudi umetno drsališče v Zalogu — čeprav ga bomo verjetno še dolgo dobivali, ker zanj ni najti denarja. Da bi ga le enkrat dobili!

V stilu daj-dam deluje tudi prvi družbeno-rekreativni klub v Sloveniji: Slovan. Ustanovili so ga letos na tehle načelih: člani naj sami plačujejo za svoje razvedrilo, klub pa jim bo le-to organiziral. Delo je že steklo in to ob velikem zanimanju in vpisu v klub.

To je bilo torej leta 1970 nova v materialni bazi športa naše občine. In kaj se je dala ob teh pogojih narediti? Za te pogoje več kot dovolj! V letu 1970 smo kot ponavadi izbirali najboljšega športnika občine za minulo leto. To pot sta si naslov delila: Vida Perišič — telovadka iz Zelene jame in Srečko Andrič — plavalec z Vevč. Tudi v 1970. letu sta bila to daleč najvidnejša posameznika v občini.

VIDA PERIŠIČ se je uvrstila v državno reprezentanco kot četrta Jugoslovanka. Že to je bil izreden uspeh. Potem je nastopila na svetovnem prvenstvu v gimnastiki v Ljubljani, kjer je vabila vseskozi dobro, pokopala pa jo je dvovišinska bradlja že pri obveznih vajah, dokončno pa pri poljubnih. Tako se je uvrstila, kot zadnja Jugoslovanka, ne med prvih šestdeset, kamor sicer sodi, pač pa na 112. mesto med 140 telovadkami vsega sveta. Pa kaj, saj je še mlada, lonska mladinka.

Tudi SREČKO ANDRIČ je še mladinec in se je letos lahko postavil v domači luži. Vevčani so namreč vzorno organizirali državno prven-

pravili načrt, kako bodo v letu 1971 pritegnili čimveč 7-9 let starih talentov. Ravno še pravi čas.

Rokometaši SLOVANA so bili drugi v Sloveniji, dekleta pa so bila zopet republiške prvakinje. Pravzaprav imajo dekleta ta naslov rezerviran za nekaj let naprej, saj se kar valijo in valijo generacije novih igralok. Tega pogrešamo pri moški ekipi rokometashev, čeprav so sedaj v prvi ekipi predvsem mladi igralci.

Telovadci so v nenehnem vzponu. Brez dvoma je TVD Partizan Zelena

gradnja umetnega drsališča v Zalogu, kolikor ga je za gradnjo športnih naprav na Kodeljevem. Ko bo (kadar bo) drsališče gotovo, bo na njem verjetno vsa mladina Zaloga, Vevč, Polja in okoliških vasi. Takrat bodo lahko ustanovili tudi 5 ali še več pionirskih ekip, v načrtu pa imajo tudi drsalno šolo za najmlajše. Ko bo...

Kegljači — elita v tej športni panogi naše občine, se sončijo pod imenom (in pokroviteljstvom) Saturnusa. So uspešni, poseben njihov uspeh pa je preureditev starega kegljišča na Kodeljevem v avtomatsko kegljišče. Pravijo, da bodo keglji sedaj še raje padali.

Strelski šport kljub temu, da bi morala biti zanj vse več zanimanja — posebno pri pristojnih možeh, ki vodijo narodna obramba — še nadalje propada. To tembolj, čimveč je razpraz o propadanju strelstva. Teh pa je bilo v zadnjih dveh letih

delovnih funkcionarjev niti nobenega »dam«.

Najmlajši klub v naši občini so igralci namiznega tenisa. V glavnem so združeni v DK Kajuh, ki deluje na Selu. Tekmujejo s spremenljivim uspehom, so pa nadvse pridni in iz-

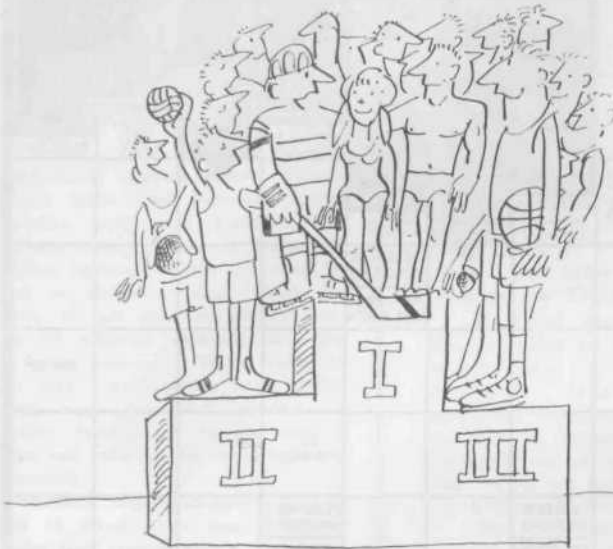

vajajo uspešno propagando za svoj klub in za množičnost. Menda se zopet postavljajo na noge igralci namiznega tenisa v Zalogu. Še Dol-sko, pa bo zopet kompletna zasedba, kot pred leti.

Najbolj skromni so BALINARJI. V celoti se vzdržujejo sami in nosijo vse stroške tekmovanj, čeprav so kandidati tudi za državne naslove. Delajo pridno, skrbijo tudi za naraščajo. Kluboma v Polju in pri Kemični tovarni se je letos pridružil še en kolektiv: kegljaški klub Moste, ki deluje na Selu.

Za konec smo prihranili toliko opovani in toliko obrekovani NOGOMET. Slavija se kar dobro talče v I. slovenski ligi, Slovan pa je v podvezni ligi tik pod vrhom, a z malo izgledi, da bi dosegel prvo mesto in skok v višji razred. Najbolj pa nas pri nogometu veseli to (saj športni uspehi nas ne morejo kaj prida), da so se tudi nogometaši uravnotežili v ta športni daj-dam. Oba kluba nadvse vestno skrbita za mladino, saj imata po več pionirskih in mladinskih ekip (po 2). Obljubljata tudi prodor v žele. Ko bo ta obljuba izpolnjena, bomo lahko rekli (skoraj pa že lahko danes), da je tudi nogomet v naši občini na zdravih nogah in ne odvisen od stare prakse nakupov) no, to že nekaj časa ni več res).

Tale pregled športa v občini za leto 1970 je seveda namenjen bralcem. Občinski odborniki in tisti, ki odločajo o sredstvih, pa so se že prepričali, da je »daj« (torej to, kar za vložena sredstva pokažejo športni aktivisti naše občine) večji od družbenega »dam«. V telesno kulturo bo torej treba vložiti več sredstev — ne toliko za tekmovanja, kot predvsem za materialno osnovo: za telovadnice v vseh krajevnih skupnostih, za umetno drsališče, asfaltne površine v Zalogu, teniška igrišča in za vzdrževanje obstoječih športnih objektov in naprav. To je naša novoletna želja.

jama ena tistih športnih organizacij v Sloveniji, ki najbolj načrtno dela z žensko mladino. Trener Mavrič je odprl še »poslovalnico« v Jaršah, tako da vadi skupno okoli 200 deklet. Moški del gimnastike je v Mostah. Novi trener Branko Peternejl je šele pričel z delom, pa bomo rezultate videli šele spomladi leta 1971. V

Košarka — da ali ne?

Nedolgo tega smo na dolgo in široko razpravljali o propadu moščanske (in ne samo moščanske) košarke. Toda glej: Na polfinalnih turnirjih za državno prvenstvo v košarki za mladince sta nastopili kar 2 (I) ekipi iz naše občine — Slovan in Zelena jama. Več sreče so imeli košarkarji Slovana, ki so v svoji skupini zasidrali prvo mesto, medtem ko se mladi košarkarji iz Zelene jame niso uspeli uvrstiti v nadaljnje tekmovanje. Vendar je že sama uvrstitev na tako močan turnir izreden uspeh tega skromnega kolektiva. Torej le igrarjo dobro košarko v naši občini! In kar je najbolj razveseljivo — mladina. Vendar — podobne uspehe so tako mladinci Slovana kot Zelene jame beležili že lani, predlani...

letu 1970 pa so bili pionirji drugi v Sloveniji.

Košarkarji Slovana se pri svojem stalnem padanju ne morejo in ne morejo ujeti na noge. Praktično so vsaka leto delali brez uprave, z le dvema trenerjema, ki predstavljata klub. Klub nima svoje ženske vrste in ne skrbi za naraščajo; edini omembe vredni so mladinci, ti pa so pravzaprav reprezentanca Ljubljane. Mogoče jih bo letošnji skorajšnji izpad iz II. lige toliko šokiral, da bodo videli, da si morajo v Mostah ustvariti zaledje.

Največje veselje pa pripravlja športnim navijačem — lokalpatriotom naše občine HOKEJISTI SLAVIJE. Uspelo jim je zadržati se v I. zvezni ligi med 6 najboljšimi jugoslovanskimi klubmi. In še več. V letošnjem tekmovanju so že premagali »nedosegljivega« Medveščaka, kar je bila prvovrstna senzacija. Senzacija pa bo tudi, ko bodo med pristojnimi v občini našli toliko razumevanja za

že nešteto na vseh ravneh; baje so z razpravami že tako daleč, da se bodo v kratkem domenili, kdaj se bodo dobili na sestanek, na katerem se bodo res zmenili. (Trla baba lan — original izvajal Kornij grupa).

Ker za smučanje ni bilo nobenega »dam«, tudi ni bilo »daj« in občinska zveza za telesno kulturo je sklenila, da se smučarski klub Golovec ukine. Pač pa bo ObZTK organiziral vsako leto najmanj 2 tekmovanja za najmlajše, vsako sobota pa bosta iz Polja in Most odpeljala 2 avtobusa mladino pod vodstvom vaditeljev na smučanje na Gorenjsko (na ljubljanski sneg ni računati). Verjetno bo to boljša oblika, če za klub ni

Prvenstvo osnovnih šol v namiznem tenisu

Naši osnovnošolci nadaljujejo s tekmovanji v občinskem merilu. Tokrat so se pomerili v namiznem tenisu in košarki. V namiznem tenisu so se najbolje odrezali tekmovalci osnovne šole Vide Pregarc, kar pravzaprav ne preseneča, saj deluje v neposredni bližini te šole tako rekoč edini namiznoteniški klub v naši občini, DK Kajuh. V konkurenci posameznikov so se fantje omenjene šole uvrstili od 1. do 4. mesta, med dekleti pa se je tekmovalki osnovne šole Kette-Murn uspelo uvrstiti med prvo trojico. Ekipa osnovne šole So-

stro se ni udeležila tekmovanja iz povsem razumljivih vzrokov — žal še vedno nimajo ustreznega prostora za vadbo.

Vrstni red: pionirji — 1. Boris Karonenko (VP), 2. Marko Mesojevc (VP), 3. Božo Košutnik (VP); pionirke — 1. Eva Tržan (VP), 2. Meta Černe (VP), 3. Andreja Kordin (KM).

Med ekipami je zmagala osnovna šola Vide Pregarc, drugo mesto je osvojila o. š. Kette-Murn, tretje o. š. Polje in četrto o. š. Jože Moškrič.

... in v košarki

Po I. kolu tekmovanja (II. kolo bo odigrano spomladi) vodi pri fantih osnovna šola Vide Pregarc, med dekleti pa osnovna šola Jože Moškrič. Ponovno so prijetno presenetili fantje o. š. Polje z zmago nad favorizirano ekipo o. š. Kette-Murn. Za razliko od fantov so bile igre deklet veliko bolj izenačene. O vrstnem redu je odločila razlika v koših, ker so vse tri ekipe (ekipi Polja in Sostrega se tekmovanja nista udeležili) dosegle po eno zmago.

Vrstni red: pionirji — 1. o. š. Vide Pregarc 8 točk, 2. o. š. Jože Moškrič 6 točk, 3. o. š. Polje 4 točke, 4. o. š. Kette-Murn 2 točki, 5. o. š. Sostro.

Pionirke — 1. o. š. Jože Moškrič, 2. o. š. Kette-Murn, 3. o. š. Vide Pregarc.

S tekmovanji v gimnastiki in streljanju v decembru je jesenski del šolskih športnih tekmovanj zaključen.

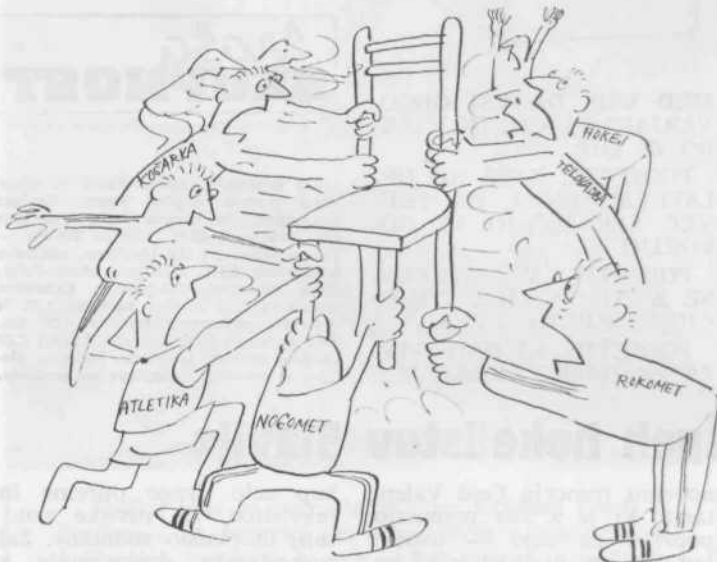

menjajo svoje stole. Eden ostane pri tem brez stola. Tistemu potem zavežejo oči in nekako kot slepa miš išče, kako bi prišel do stola.

Tako nekako je bilo takrat, ko je bilo rečeno reforma. Športniki vsaj mislimo, da smo ostali brez stola. (Razumljivo je, da se to bere takole: Ostali brez dosedanjih lepih dotacij, reklam ipd.) Potem smo zavezani oči iskali stol. V naši občini smo ga našli: Skupno so se dogovorili športniki in nekateri delovni kolektivi, da bodo slednji prevzeli patronate nad njimi; to pomeni, da jim bodo letno doajali toliko in toliko sredstev. In smo stole razdelili. Slovanovi klubi so dobili vsak po nekaj stolov (torej pokroviteljev), klubi Slavije vsi skupaj en stol (beri Papirmica), za nekatere stole pa se je celo pokazalo, da se na njih ne da sedeti) tako so brez stola ostali strelci in smučarji).

Nekateri so torej sedeli bolj ali manj udobno (seveda ni tako udobno in zanesljivo sedeti na več stolih hkrati), nekateri pa so se zelo stiskali.

In tako se je pričel: Daj-dam. Pokrovitelji želijo, da je denar dobro vложен, zato naj klub, ki ga dobiva, dosega uspehe. Če teh ni, potem ni denarja. Tudi klubi so spoznali pravila daj-dam in ugotovili, da ne kaže kupovati in plačevati igralcev, ampak si morajo vzgajati svoje kadre — to pa pomeni skrbeti tudi za množičnost. Moramo reči, da

jim to razen redkih izjem kar dobro uspeva.

Ko pa smo začeli delati v smislu te množičnosti, smo ugotovili, da bi vse še kar šlo — a kaj, ko ni telovadnic, in noben način ne moremo spraviti v obstoječe telovadnice niti vse tekmovalce, kaj šele vse, ki bi se želeli ukvarjati s športom pozimi

stvo v plavanju. Najboljši mož je bil Andrič, malo smole so imela dekleta, a vendar si je Ilirija (takšno je zdaj skupno ime plavalcev, ki sicer izključno vadijo na Vevčah in so v večini naši občani) priborila prvo mesto med slovenskimi klubmi. V klubu vedo, da so zadnji 2 leti malo pozabili na naraščajo, pa so že pri-